

[Schmidt.]

om det frie Verdensmarked og dets Velsignelser; men jeg hører ikke til dem, der hengiver sig til slige Drømmerier. Jeg mener, at det frie Verdensmarked ikke mere eksisterer, siden det er overfyldt af Varer og Købekraften svigter. Den frie Vareafsætning har allerede i længere Tid ikke mere fungeret; Udviklingen er blevet stadig mere kaotisk, og den finansielle Overmagt, ofte ledsaget af kæmpemæssige Svindlerier, gik af med Sejren til stor Ulykke for Folkenes Økonomi og Vel. Derfor er det ikke Resignation, naar man slaar ind paa andre Veje. Det er noget nyt, der skal til, for at Forholdene kan blive saneret; en sund Opbygning af det hjemlige Marked, altsaa en virkelig national Økonomi, og paa dette Grundlag en fornuftig Afbalancering af de enkelte Landes Interesser er Tidens Tendens, og denne Handelstraktat er et Forsøg paa at komme frem ad denne Vej. Ikke Højfinansens Interesser, men selve Folkets Vel i videste Forstand er den Linie, man maa prøve paa at følge. For Danmark byder Situationen ganske vist særlige Vanskeligheder paa Grund af dets store Afhængighed af Verdensmarkedet; men netop derfor er Danmark nødt til at bøje ind i dette Spor og kan i Længden kun paa den Maade vente at faa ordnet sine verdensøkonomiske Forhold. Derved kan det ikke undgaas, at Overgangstider er vanskelige Krisetider; men jo klarere man ser det, og jo mere resolut man tager sine Beslutninger derefter, desto bedre Udsigt har man til at overvinde dem.

Hvad Forholdet Danmark-Tyskland angaar, maa det ventes og haabes, at man omsider naar til ud fra store Synspunkter at ordne Landenes Tarv som Helhed, saaledes at de økonomiske Spørgsmaal løses som et Led i de samlede Livsinteresser, disse to Lande uden Tvivl i stor Udstrækning har tilfælles. Ud fra denne Betragtning kan jeg med Tilfredshed hilse den foreliggende Handelstraktat.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de Ordførere, som har tilsagt det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning en velvillig Behandling. Der er fra enkelt Side fremsat Ønske om forskellige Oplysninger; men samtidig er der ogsaa fra forskellig Side fremsat Ønske om Nedsættelse af et Udvalg til Viderebehandling af den foreliggende Sag. Der er jo ingen Tvivl om, at de Oplysninger, man ønsker, bedre og med større Udbytte kan gives i et

Udvalg end her i Salen; og jeg skal derfor afholde mig fra at komme ind paa en yderligere Omtale af Enkeltheder, idet jeg haaber, det vil være muligt for Ministeriet i Udvalget at give de Oplysninger, som man fra forskellige Sider ønsker.

Alsing Andersen: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen var i sin Tale inde paa forskellige Forhold vedrørende Tyskland og Sovjetunionen. Jeg kunde have adskilligt at sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen i den Anledning, men idet jeg følger den højtærede Formands Henstilling, skal jeg undlade at komme ind paa disse Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Jeg skal nøjes med paa det allerbestemteste at tilbagevise de løslagte Insinuationer, som det ærede Medlem fremsatte her med Hensyn til det internationale Socialdemokrati og Regeringens og mit Partis Stilling. Og saa skal jeg blot tilføje, at det ærede Medlem jo karakteriserede sin egen Tale tilstrækkeligt ved at sætte denne Handelstraktat i Forbindelse med visse Domme og andre Ting, som har fundet Sted her i Danmark — det var jo en saa barnlig Overdrivelse, at den taler for sig selv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alsing Andersen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2264; Udvalgets Ændringsforslag findes i Tillæg B. Sp. 545; Bilagene til samme i Tillæg B. Sp. 617).

Det Afsnit, som først sattes til Forhandling, var det *Statsministeriet* vedrørende nemlig: